

Две ђесме – Милица Краљ**ДЕВА ВЕЗЕ КРИЛА ПОЗЛАЂЕНА**

Кипти расцвало класје у млазу са студенца
(*џек оно нешџо сџравно џоџмуло душу шџреца*)
Пршти у расвиту зоре у првом кружићу зрака
(*џо неџојамно џримиче се из мрака*)
Над засенченом гором развијају се крила
(*њушкица џреџећеџ сџвора већ се џприближила*)
Иглица постаје крст којим се може(ш) спасти
(*у злаџној ниџи џрен сачуван од џројасџи*)

ИКОНА СРЕБРЕНКА

Нинај гором плач ђурђевка; кукурека; жуне црне.
Нинај гором трк ланета – позлеђено сунце трне.

Нинај гором за Тројана вечера се касна спрема:
једногоци и двоогоци; ни Сребренке сеје нема.

Крштена се душа вије у магленом огледалу
Крилатица сестру буди изнемоглу и сусталу.

Нинај гором низ Павлицу, Студеницу, Сопоћане...
Брат Крилати у призиву скупљајући преостале

све по реду и по части: руке, главе, кост костију
што у тмоној Нинај гори над сејином косом бдију.

О ПЕСНИКИЊИ

Милица Краљ, песник, есејиста, књижевна критичарка и новинарка, рођена је 12. фебруара 1953. године у селу Каменаре код Крушевца. Југословенску књижевност и српски језик студирала је на Филозофском факултету у Приштини.

Објавила је књиге поезије: *Двери, Од светлости светлости, Људско месо* (два издања), *Небом расла бела црква, Засејах лан, Икона Грдана, Леји Јован, Момачка їрана, Чрнилница* (изабране и нове песме), *Хариїонова їлава; Заїламїи са усана ружа* (светска и српска љубавна поезија), *Сневне Евине кћери* (прва антологија поезија жена у Црној Гори), *Мајсїори смрїи* (есеји о песницима самоубицама), *Савремено срїско їесниїїво у Црној Гори, Песмоїворка и владарка Јелена Лазаревић Балшић, Арахнина ниї* (есеји о песникињама, сликаркама и хероинама), *Ријеч и вријеме*-Удружење књижевника Црне Горе (у коауторству).

Уредница је Трибине „Ријеч“ Удружења књижевника Црне Горе.

Живи у Подгорици.